

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

SPORT

REVISTĂ ILUSTRATĂ BILUNARĂ EDITATĂ DE UNIUNEA
DE CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT DIN R. P. ROMÂNĂ

Nr. 18 (113) SEPTEMBRIE 1963 — Anul VI (XVI)

DINAMO S-A CALIFI-
CAT ÎN TURUL AL
II-LEA AL C.C.E.

(Urmăriți fotoreportajul din pagina 11)

Biblioteca Centrală
Regională
Hunedoara-Deva

Un frumos salt acrobatic al lui ILIE DATCU,
liderul portarilor noștri.

Foto: T. CHIOREANU

UNIVERSITARELE

CEI
MAI BUNI
DIN **60.000**

Din nou, bazele sportive ale Capitalei au cunoscut animația caracteristică întrecerilor studentești. Iar animația aceasta a fost minunat completată de buna valoare tehnică a disputelor, fapt care a ridicat finalele „universitarelor” pe 1963 la nivelul competițiilor pe plan republican aproape la toate disciplinele sportive. Ediția 1963 a întrecerii celor mai buni studenți sportivi poate fi calificată drept cea mai puternică, realizare dovedită, în afara valorii tehnice, atât de excelenta organizare, cât și de numeroasa participare din fazele inițiale: 60.000 de studenți au ținut să-și măsoare forțele pe terenul de sport, demonstrând că sportul și cartea merg mână în mână.

Desigur, ar fi multe de spus despre „universitarele”. Bilanțul muncii sportive în centrele universitare se face desigur însă în funcție de rezultatele obținute în finale. Surprizele — „condiment” nelipsit în sport — n-au absentat, și asaltul tinerilor încă neconsacrați a răsturnat multe pronosticuri. În linii mari, clasamentele au fost totuși edificatoare, iar numeroasele victorii ale studenților bucureșteni vin să confirme posibilitățile lor deosebite, ca și calitatea muncii depuse de cadrele de specialitate. În contrast, rezultatele

clujenilor, a căror absență de pe lista campionilor republicani universitari pe 1963 înfringe atât tradiția, cât și așteptările. Tot prisma așteptărilor se poate aprecia ca fiind sub posibilități prezența la finale a brașovenilor, în al căror centru universitar se pare că munca de angrenare în fazele pe instituție și pe centru nu a fost la înălțime.

O mențiune specială i se cuvine organizării de către U.A.S.R., Ministerul Învățământului și U.C.F.S., care a asigurat condiții de desfășurare optime, totul fiind bine pregătit, până în cel mai mic amănunt. Datorită acestui fapt s-au putut obține rezultate valoroase, și lucru extrem de important, a fost posibil să se facă un plan hotărât în direcția atragerii unui număr din ce în ce mai mare de studenți în practica regulată și organizată a sportului.

În fotografiile alăturate vă prezentăm câteva aspecte din timpul întrecerilor de handbal (foto 1), atletism (foto 2 și 3) și fotbal (foto 4) din faza finală, găzduite de terenurile sportive I. M. F., Tineretului și, respectiv, C. A. M. Ele oglindesc, în bună măsură, nivelul tehnic ca și dirzenia disputei pentru titlurile de campion universitar pe anul 1963.

„CONCURSUL PENTRU INSIGNA DE POLISPORTIV“

PRIMUL START

„Concursul pentru Insigna de Polisportiv“ intră — pe zi ce trece — tot mai mult în sfera preocupărilor membrilor U.C.F.S. Recent, am avut prilejul să asistăm și la startul luat de buzoieni pentru cucerirea „Insignei de Polisportiv“. În acest debut și-au înscris numele pe foile de concurs aproape o sută de cooperatori și cooperatoare, membri ai asociației sportive Voința.

Fotografiile din această pagină redau unele aspecte de la primul start al buzoienilor, luat pe stadionul Metalul din pitorescul parc „Crîng“.

1. După defilare, viitorii purtători ai „Insignei de Polisportiv“ ascultă cuvîntul președintelui asociației sportive Voința.

2. Și, acum, Dumitru Marin, secretarul consiliului asociației sportive, face înscrierile în foile de concurs. Fiecare este emoționat la gîndul dacă va reuși să oprească cel dintîi acul cronometrului sau să lase așternută cel mai mult panglica metalică a ruletei, în întrecerea cu tovarășii săi de muncă.

3. Cel mai mult l-a atras pe competitori bila de metal. De altfel, nici nu este de mirare, întrucît proba de aruncarea greutății este una dintre acelea care îți dau cel mai repede rezultatul. Un alt motiv al

acestei atracții a fost însă și interesul pe care prof. Constantin Căpățîna și l-a dat în a demonstra elementele împingerii greutății. Fiecare nou element tehnic însușit, chiar cît de puțin, adăuga noi centimetri. Ceea ce îl stimula foarte mult pe viitorii atleți.

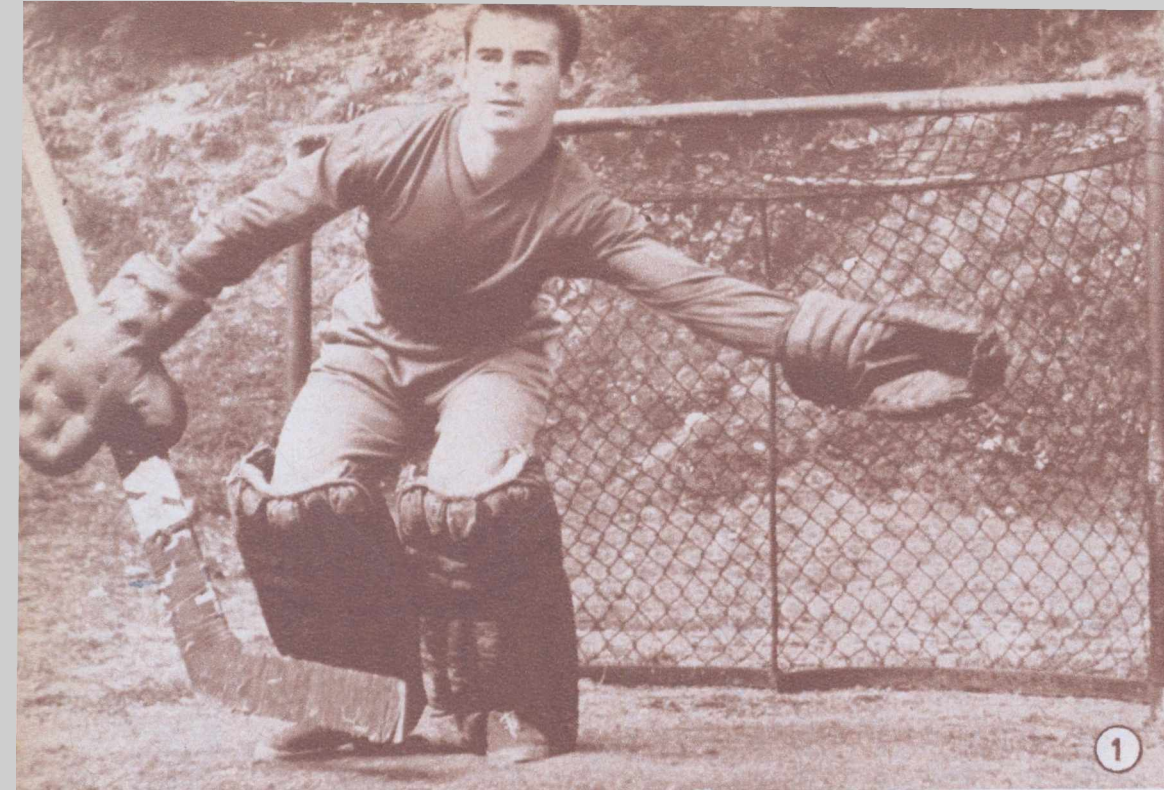
4. Iată și finala în alergarea pe 100 de metri. Stan Ichim sosește primul, urmat de Gheorghe Minea, Dumitru Stanciu și Vasile Marinescu.

5. Săritura în lungime. Încă un sfert de metru de zbor și Maria Frone va ateriza. Cea mai bună... tractorie a avut-o însă Elena Ioniță.

La sfîrșitul întrecerilor din cadrul „Concursului pentru Insigna de Polisportiv“ ne-am aruncat privirea prin foile de concurs: Gheorghe Minea — cel mai rezistent la 1.000 m; Gheorghe Ion — cu cea mai bună săritură în lungime; Elena Dănoiu — cea mai bună alergătoare pe 100 m; Alexandru Cîntoiu — cel mai puternic la aruncarea greutății. Stînd de vorbă cu dîșii, ei și-au exprimat voința de a începe să se pregătească temeinic de-acum înainte, pentru ca în viitor să se poată întrece cu mai mulți sorți de izbîndă cu... secunde și centimetrii.

H. C.

T

EMPERATURA continuă să fie favorabilă desfășurării concursurilor de ciclism, întrecerilor de înot, concursurilor de canotaj. Dar, nu va trece mult și, într-un decor nou, hibernal, ștabela întrecerilor va fi preluată de hocheiști și de patinatori, de schiori și de boberii. Sportivii al căror sezon competițional se apropie cu pași repezi și-au intensificat pregătirile, așteptând cu nerăbdare deschiderea patinoarului artificial sau primii fulgi de nea, mesageri credincioși ai unei noi și — așa o dorim — fructuoase activități.

HOCHEIȘTII—PRIMII PE GHEAȚĂ

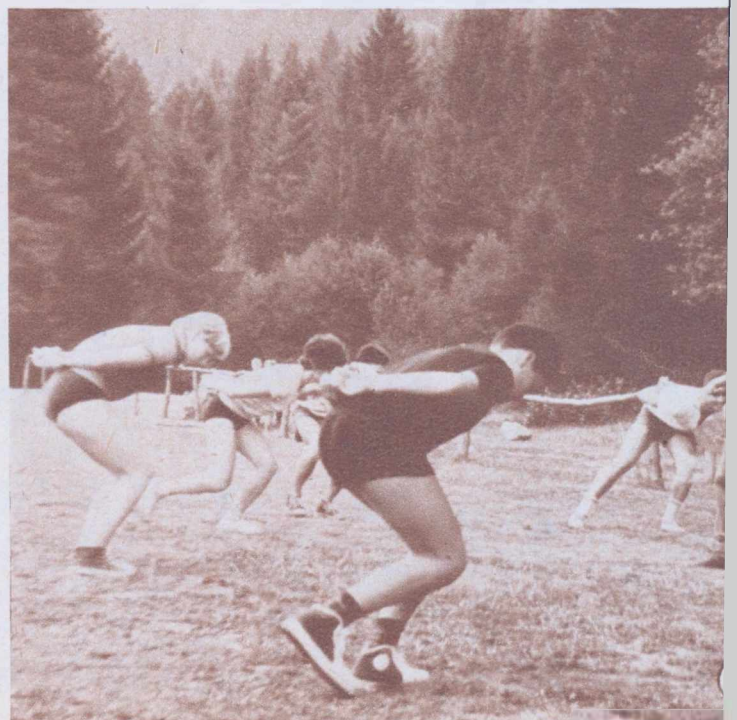
Fiecare zi, fiecare oră este prețioasă. Jocurile Olimpice bat la ușă. La 28 ianuarie încep întrecerile pentru turneul „celor 8” în Olimpiada de iarnă. Și, pentru că am amintit de această importantă competiție, socotim necesar să vă dăm câteva amănunte.

Franța, Anglia, Bulgaria, Olanda și Belgia

au anunțat oficial că nu vor participa cu hocheiștii la apropiata ediție a Jocurilor Olimpice. Față de această situație, la întreceri vor lua startul 16 echipe: U.R.S.S., Suedia, Cehoslovacia, Canada, Finlanda, R.D. Germană sau R. F. Germană, S.U.A., Norvegia, Elveția, România, Polonia, Austria, Iugoslavia, Austra-

lia sau Japonia, Italia și Ungaria. La 5 și ianuarie echipa R.D. Germane va juca un baraj cu formația R.F. Germane, iar Australia și Japonia în vederea participării în turneul de calificare de la 28 ianuarie. În ceea ce privește turneul de calificare, acesta se va disputa după următorul sistem: prima clasată în campionatul mondial va juca cu echipa situată pe locul 16, a doua clasată cu penultima ș.a.m.d., ceea ce face ca, pentru calificarea în turneul primilor 8, echipa noastră să joace cu S.U.A.

După o atentă pregătire făcută pe uscat hocheiștii noștri se vor deplasa la sfârșitul acestei luni în R.S. Cehoslovacă, unde vor susține câteva meciuri de verificare. Cât privește lotul hocheiștii, el este compus din jucătorii de anul trecut, plus portarii C. Radu și C. Dumitru, fundașul Z. Făgăraș și înaintașii D. Mihăilescu, V. Ștefanov, Gh. Niță, Tr. Tărăușan și Gh. Ștefan. Întreaga echipă este cu mult mai bine pregătită decât în aceeași perioadă a anului trecut. Pentru aceasta ne-am dat seama urmărind antrenamentele pe uscat făcute de sportivi. La o probă de control, I. Szabo și V. Crihan au obținut

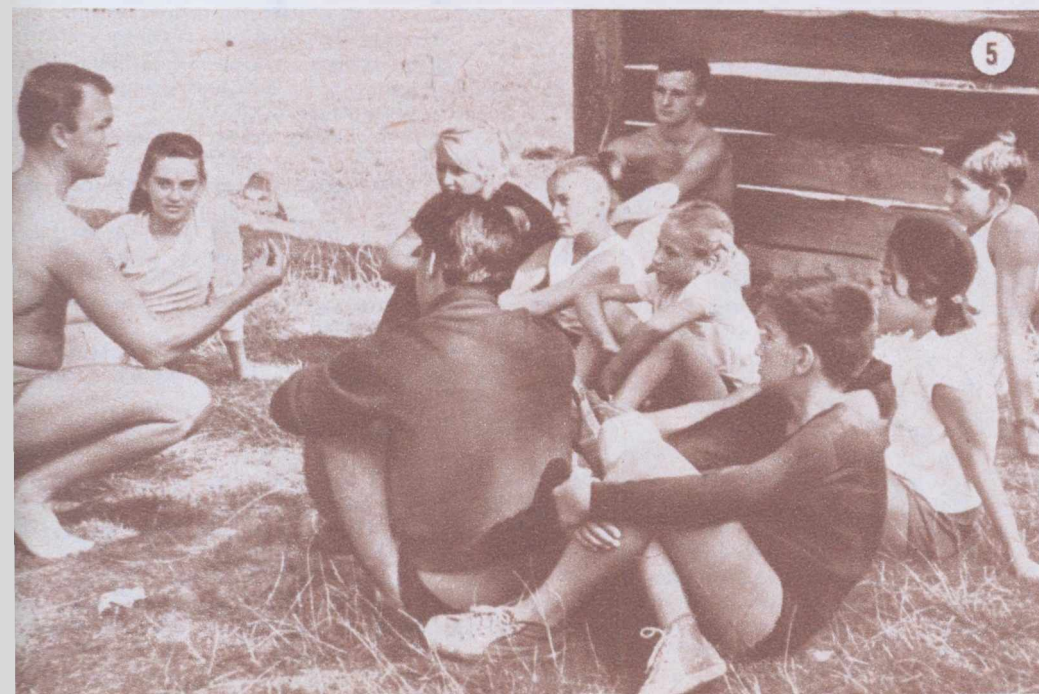

,2 sec. pe 60 m plat, Czaka 5 sec. și Kalamar
,9 sec. pe 30 m la... mersul cu spatele. Aseme-
ea exemple de bună pregătire sînt numeroase.
De altfel, de forma mai bună a hocheiștilor
oștri vă veți putea convinge asistînd la apro-
iatele întîlniri internaționale pe care ei le
or susține în țară. Noi urăm întregii echipe
mult succes, în special la Jocurile Olimpice
de iarnă!

PATINATORII ARTISTICI ȘI VITEZIȘTII

Patinatorii artistici și cei de viteză, aflați
vacanță sau în concediu de odihnă, și-au
tînt întîlnire la Tușnad, unde și-au desăvîrșit
pregătirea de vară, atît de necesară pentru
propiatul sezon. „Artisticii”, printre care
mpionii Radu Ionian, Elena Moîș, Cristina
Patraulea, Mihai Stoenescu, Nicolae Belu,
Cristina Cînguța, Aurica Ion au lucrat
intens. I-am găsit exersînd și corectîndu-și
tehnici, de la cele mai ușoare pînă la cele
mai grele, și i-am surprins perfecționîndu-și
programul la libere, în sală, după muzică.
Programul are un conținut mai bogat, cu figuri
cu un grad de dificultate mai mare, demon-
strînd în general un vizibil progres.
Mai puțin mulțumit de elevii lui l-am văzut
pe antrenorul Florin Gămulea. Foarte pretențios și țîntînd
performanțe înalte, Gămulea a lucrat cu patina-
torii de viteză (campionii Emilian Papuc,
Șt. Pap, Farcaș, Eleonora Laurențiu și
Cristina Patraulea și Ion Zekas), pornind de la un stadiu mai puțin
avansat. Viteziștii s-au prezentat la Tușnad
de bună pregătiți, cu ei trebuind să se ducă astfel
la muncă mai intensă și mai migăloasă. Dar
antrenorul lor va avea satisfacții, sîntem siguri,
la primul concurs care se va disputa în decem-
brie. Străduințele sale și conștiinciozitatea
cu care lucrează nu se poate să nu dea roade.

G. ȘTEFĂNESCU

■ ÎN FOTOGRAFII:

① Anton Crișan este în prezent portarul titular al reprezentativei noastre de hochei. La Tușnad el s-a pregătit sub atenta supraveghere a antrenorului Ion Tiron.

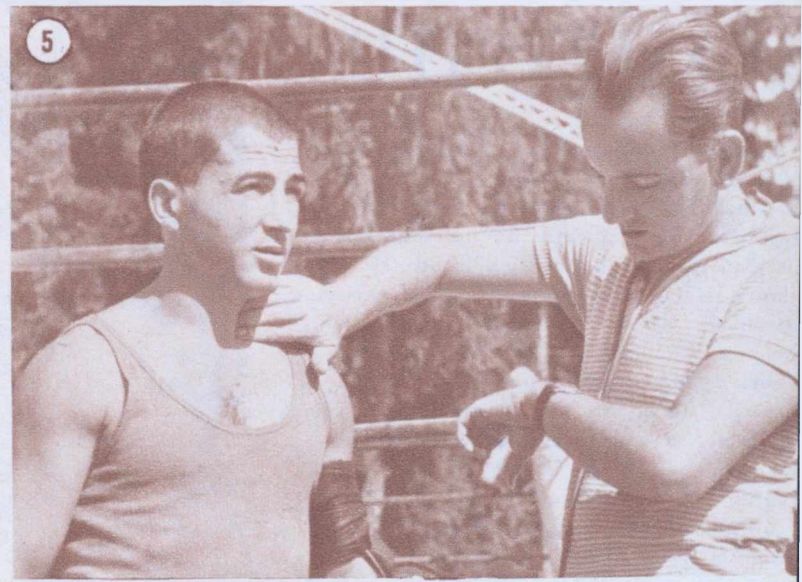
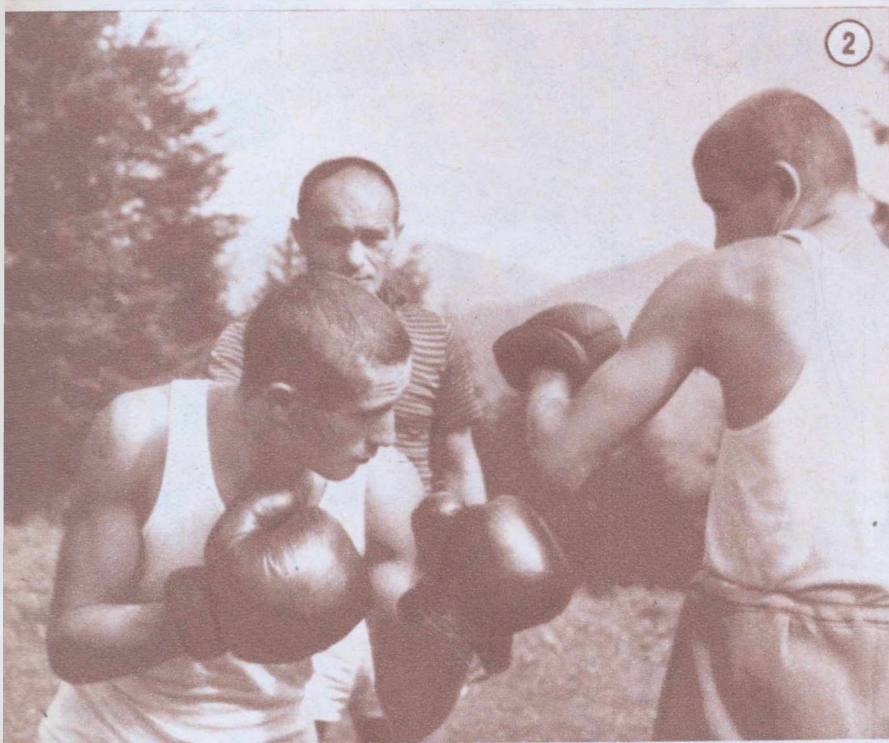
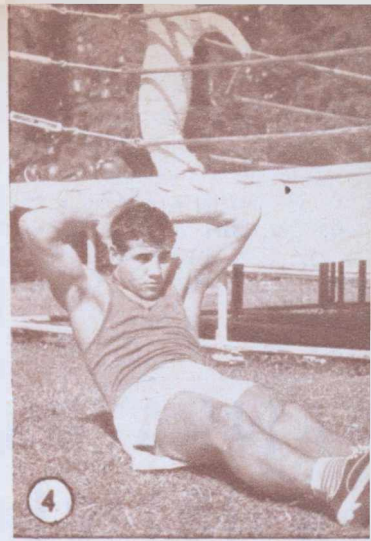
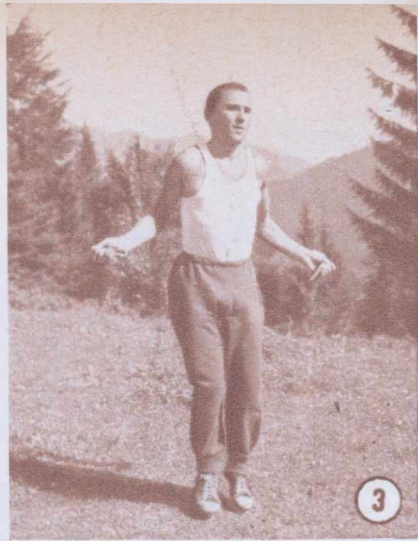
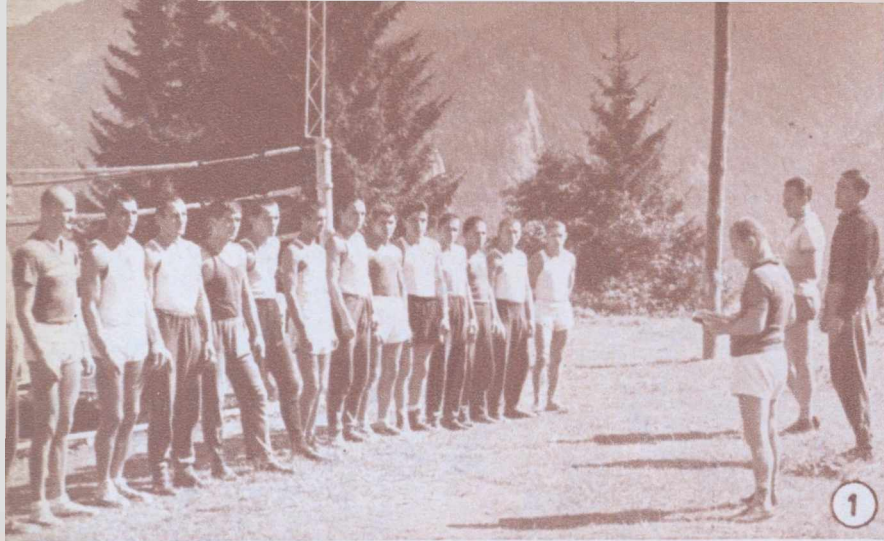
② Și acum, o ședință de antrenament cu mingi de tenis. Peste cîteva momente va începe un adevărat bombardament asupra porții.

③ Forța în picioare, atît de necesară în patinajul viteză, se dezvoltă și prin acest exercițiu pe care îl execută Șt. Pap, I. Fazekas, Eva Farcaș (rîndul din față, de la stînga la dreapta), D. Lăzărescu, Gh. Catona și Eleonora Laurențiu.

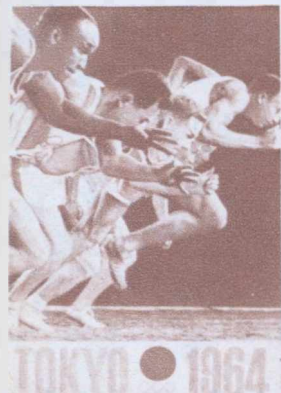
④ Antrenorul Florin Gămulea își urmărește elevii în imitația mersului pe patine.

⑤ Patinatorii artistici într-o ședință teoretică.

⑥ Carol Hertl și-a îmbunătățit simțitor această săritură—spagat. Jos, în spate, așteaptă să le vină rîndul pentru a executa Crenguța Cumbari, Cristina Patraulea și Elena Moîș (de la stînga la dreapta).

M Ă N U Ș

BULETIN
OLIMPIC
1963 (XVI)

jație. Un singur exemplu în această direcție: categoria semigrea. Nici Ștefan. Cojan și nici Paul Menczel nu se ridică încă la valoarea dorită. Evoluțiile lor în recentul turneu internațional de la București nu au corespuns așteptărilor. Dar pînă la Jocurile Olimpice mai este timp suficient, credem noi, încît antrenorii lotului, Ion Chiriac și Teodor Niculescu, să-i poată aduce pe cei doi sportivi la valoarea unor semigrei adevărați.

Boxerii din lot și-au petrecut vacanța de vară la Predeal. I-am vizitat. Condiții de pregătire excelente. Iată-i pe componenții lotului olimpic. Muscă: Constantin Ciucă, Constantin Buzuluc. Cocoș: Puiu Nicolae, Petre Vanea. Pană: Andrei Olteanu. Semiușoară: Florea Pătrașcu, Gheorghe Anton. Ușoară: Iosif Mihalic, Ion Dinu. Semi-mijlocie: Constantin Niculescu. Mijlocie mică: Virgil Badea, Nicolae Moț. Mijlocie: Ion Monea. Semigrea: Ștefan Cojan, Paul Menczel. Grea: Mihai Gheorghioni.

Este foarte probabil ca acum, după turneul internațional, componența lotului să fie din nou modificată. După cîte s-a putut vedea, Mariușan nu cedează — așa cum se credea — șefia categoriei grea. La categoria pană, un nou pretendent: Nicolae Moldovan, învingătorul lui Andrei Olteanu. Nicolae Moț, care a abandonat în fața lui H. Löw, din cauza unei arcade deschise într-un moment cînd meciul nu era încă decis, s-a dovedit a fi foarte tenace și hotărît să-și apere locul cîștigat în lot. Rivalitatea Dinu—Mihalic rămîne deschisă. În prima lor confruntare nici unul nu și-a putut dovedi categoric superioritatea.

Boxerii noștri frunțași continuă să se pregătească cu tot mai multă seriozitate: un loc în echipa care se va deplasa la Tokio este foarte greu de cucerit, dar perspectiva promovării în lotul republican constituie un indemn la pregătire, o încurajare

chiar și pentru pugiliștii care nu au încă un nume consacrat. Pentru Jocurile Olimpice de la Tokio trebuie aleși cei mai buni dintre cei buni.

PETRE HENȚ

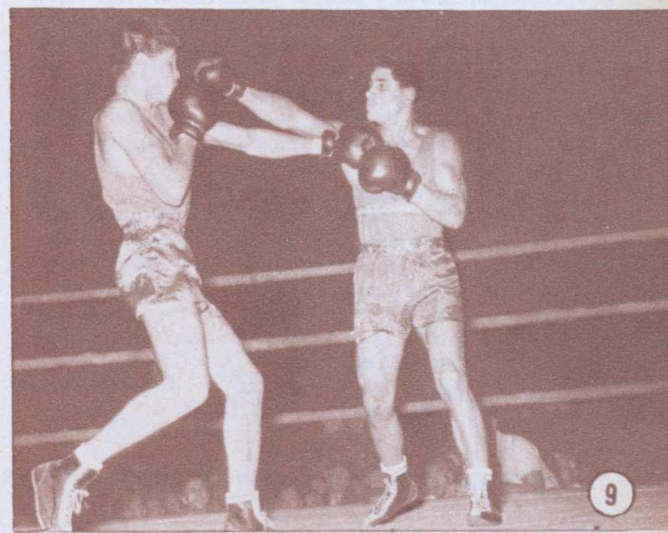
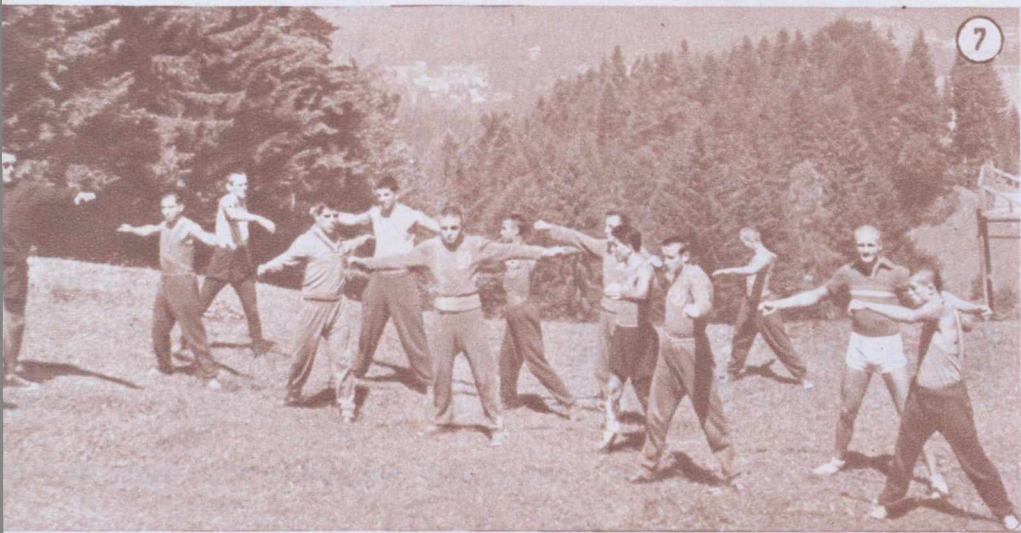
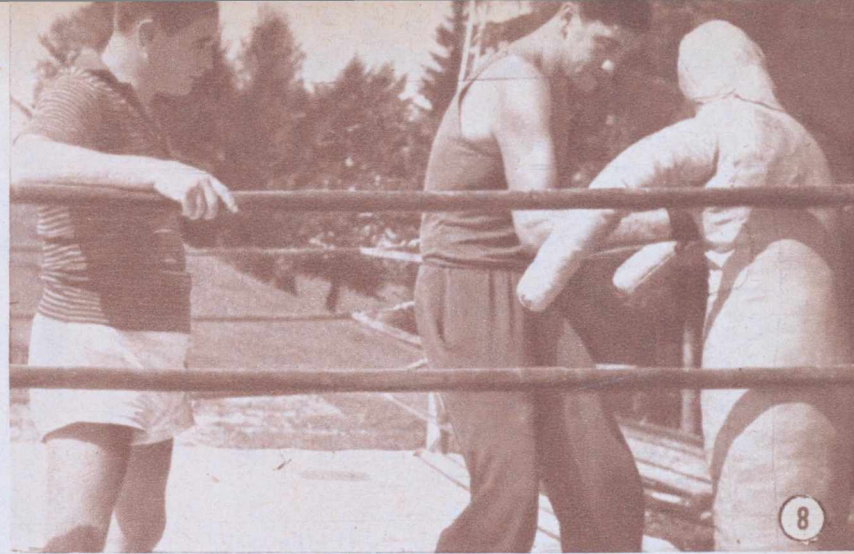
ÎN FOTOGRAFII:

1. Peste cîteva minute va începe antrenamentul. La apelul făcut de antrenorul Ion Chiriac răspund Gheorghioni, Menczel, Cojan, Moț, Badea, Niculescu, Vanea, Pătrașcu, Dinu, Anton, Buzuluc, Olteanu, Puiu și Ciucă (de la stînga la dreapta).
2. Ochiul expert al antrenorului va descoperi toate greșelile făcute de Ciucă (stînga) și Buzuluc în această lecție practică.
3. În lot, o veche cunoștință: „cocoșul” Puiu Nicolae.
4. Ion Dinu acordă o atenție deosebită gimnasticii.
5. Cu cît a crescut după antrenament pulsul lui Andrei Olteanu? Răspunsul pe care îl va da medicul lotului, dr. Ion Drăgan, va contribui la alcătuirea programului boxerului pentru antrenamentul următor.
6. Ion Monea (dreapta) rămîne în continuare cel mai bun mijlociu. El a trecut extrem de ușor de Mihai Mariușan.
7. O repriză de gimnastică în aerul ozonat al Predealului...
8. Antrenorul Ion Chiriac urmărește lupta lui Gheorghioni cu... manechinul.
9. Prima întîlnire dintre Mihalic și Dinu (dreapta) a dat cîștig de cauză celui de al doilea.
10. O frumoasă amintire din timpul vacanței oferită de fotografii amator Mihai Gheorghioni.

Foto: V. BAGEAC

Se pare că alegerea celor zece pugiliști care ne vor reprezenta la J.O. de la Tokio dă multă bătaie de cap selecționarilor. În ce constă dificultatea? În ultima vreme, foarte mulți boxeri tineri au luat cu asalt pozițiile titularilor în echipa națională și de foarte multe ori cu succes. Acest fapt a adus doi sau chiar trei pretendenți la șefia unei singure categorii. Și porțile deschise ale lotului olimpic permit pătrunderea printre selecționabili a noi elemente talentate. La un moment dat antrenorii se află în fața unei serioase dileme: pe cine reținem, la cine renunțăm? O statistică făcută de antrenorul Ion Chiriac dă un răspuns general la această întrebare. Statistica este în legătură cu media de vîrstă a lotului. În urmă cu doi — trei ani, această medie era de 25 de ani și șase luni, iar acum de numai 22 de ani. Deci: învingătoare — tinerețea.

Spuneam mai sus că la unele categorii sînt mai mulți pretendenți. Din nefericire, mai avem însă și unele categorii de greutate... descoperite. Sau mai bine spus, titularii lor nu dau satis-

P E N T R U T O K I O

„Iliuță“ Greavu este unul dintre cei mai simpatizați jucători ai noștri. Iar simpatiile pornesc nu numai din rîndurile mării mase a suporterilor giuleșteni, ci se extind asupra multor stadioane. Și asta, cu toate că popularul apărător feroviar e fundaș, adică un jucător a cărui principală preocupare este acțiunea de demolare a construcțiilor durabile sau fragile ale înaintașilor. Pentru că Greavu este un titirez încărcat cu o energie de... reactor și cu o capacitate de dăruire care depășește media. Mi s-a întimplat deseori ca în duelurile lui Greavu cu extrema adversă să nu urmăresc — ca de obicei — tentativele de pătrundere ale înaintașului, ci să-mi îndrept privirile asupra lui Greavu, furat de inventivitatea lui deservită.

★

Ilie Greavu s-a născut la Sibiu, la 19 iulie 1937. A început să joace mingea pe maidanele din Sibiul vechi. I-a văzut jucînd, încă din copilărie, pe Apolzan, Nae Roman, Sandu Moldovanu, Dragoșman și alții. Pe la 9 ani a avut o scurtă perioadă de ezitare între fotbal și handbal („pe care mi-e cu neputință să o explic astăzi“), dar, o dată decis, a fost investit fotbalist „cu tricou“ la piticii Progresului sibian. Antrenor: Rășinaru.

O dată cu trecerea la juniori l-a avut un timp ca antrenor pe Silviu Ploșteanu. În anul 1953, după o ultimă etapă de juniorat (antrenor Ștefan Vasile), Greavu a promovat în echipa întâi. Printre coechipierii cu „nume“: Hașoti și Panait (de la Progresul București). De menționat că în această perioadă micul Greavu juca stoper. Un stoper de 1,66 (astăzi) în W.M.

În 1955 Greavu s-a mutat în București și a început să joace la Progresul CPCS. Își aminteste

PORTRET | GREAVU

una dintre formații: Szilagyi-Buzeșan, Ionel GREAVU (fundaș stînga, ca astăzi) — Jen Mihăilescu (ulterior C.C.A.)—Biscă, Mateian Raab, Dumitrescu (ulterior Petrolul), Anghel Vasile. După cum se vede, doar Greavu și Jen mai sînt în lotul republican A.

În 1956 Greavu joacă în turneul UEFA, iar toamna aceluiași an trece la Rapid, ale căror culori le apără și astăzi. La Rapid, Greavu a progresat de la un an la altul, deși neîntrerupta succesiune de antrenori (Ronnay, Marian, Mihăilescu Filote, Roșculeț, Stănescu, Stănculescu) a însemnat o... problemă de rezolvat.

Marea forță de recuperare a lui Greavu s-a vădit și în felul în care a izbutit să revină pe primul plan al liniei de fund după accidentul suferit în toamna anului trecut, într-un joc cu Petrolul la Ploiești.

Ilie Greavu a debutat în echipa națională în jocul cu Turcia (3-0, în anul 1958). A jucat cinci ori în prima echipă a țării, remarcîndu-se fiecare dată ca un luptător greu de ingenunchi. Una dintre cele mai frumoase amintiri ale funcției de fundaș este perioada de aur a „trio“-ului Greavu-Motroc-Macri, care a dus multă vreme la înfrîngerea grea a echipei.

★

Înzestrat cu o detentă eficientă și spectaculoasă cu un start fulgerător, cu o viteză remarcabilă și cu mult curaj, Ilie Greavu n-a atins încă, la 26 de ani, plafonul său maxim, el fiind susceptibil de noi progrese. Adevărat pilon al apărării Rapidului, Ilie Greavu este în același timp un jucător de nădejde al echipei naționale.

I. C.

RECORDMANII SELECȚIONĂRIILOR

Numele vestitului Zamora este binecunoscut în întreaga lume, deși bătrînul portar spaniol s-a născut în primul an al secolului nostru, avînd astăzi 62 de ani. Deseori, copiii angajați în întrecerile din curțile școlilor

de pretutindeni își atribuie numele de Zamora, deși nu l-au văzut jucînd niciodată.

Pentru toți aceștia, care văd în numele Zamora echivalentul plonjonului perfect și al robinsonadei ajunsă la rang de măiestrie, publicăm această fotografie care îl înfățișează pe Zamora acum treizeci și ceva de ani.

Menționăm în același timp că Ricardo Zamora, deși a debutat ca internațional în anul 1920, continuă să fie recordmanul selecționărilor în echipa Spaniei.

1. Zamora 47
2. Ramalets 35
3. Gento 34
4. Gainza 33
5. Di Stefano 31
6. Segarra 29
7. Garay 29
8. Regueiro 25
9. Quncoces I 25
10. Luis Suarez 24

RICARDO ZAMORA (SPANIA)

DOUĂ GENERAȚII

Moment de antrenament pe gazonul frumosului stadion din Cluj. Antrenorul dr. Mircea Luca, „bătrînul“ ex-stoper studentilor clujeni, un adevărat recordman în materie (25 de ani la Știința), lucrează individual cu mijlocașul Octavian Popescu. Tema: pătrunderile mijlocașului ofensiv în dispozitivul apărării. Popescu și-a depășit stoperul și zărează fără întârziere. Este remarcat poziția corectă de șut a lui Popescu și atenția cu care Mircea Luca, o „trecut“, urmărește mișcările „adversarului“ său. Doctorul Mircea Luca a rămas aceluiași pasionat al fotbalului. După orele de muncă intensă la policlinică, Mircea Luca dăruiește gazonului, ca în anii tinereții.

„ECHIPA LUMII” PENTRU 23 OCTOMBRIE

La 23 octombrie, în cadrul festivităților Centenarului Federației engleze de fotbal, se va organiza o întâlnire simbolică între Anglia și Restul lumii, pe stadionul Wembley. În cadrul pregătirilor a și fost ales antrenorul „Echipei lumii”: Fernando Riera. Doar jucătorii n-au fost aleși. Cu ajutorul a 10 specialiști din Europa, revista franceză „Sport et vie” a încercat să formeze „Echipa lumii”. Iată rezultatele: trei jucători au întrunit un vot unanim: **Pelé, Eusebio și Schnellinger**; urmează, cu nouă voturi: **Maldini, Masopust și Garrincha**; cinci voturi a întrunit **Rivera**; patru voturi: **Djalma Santos, Coluna, Gento**; portarul **Gilmar** are 3 voturi; urmează, cu două puncte, un grup masiv, care îi cuprinde pe **Iașin, Iusufi, Di Stefano**, portarul **Costa Pereira** (Portugalia) etc.

Deci, șapte jucători par indiscutabili (potrivit anchetei „Sport et vie”): **Pelé, Eusebio, Schnellinger, Maldini, Masopust, Garrincha și Rivera**.

Pentru postul de portar specialiștii nu au căzut de acord. „Maestrii” **Gilmar** și **Iașin** au un mic avans față de alți portari de valoare: portughezul **Costa Pereira**, francezul **Bernard**, iugoslavul **Soskici** și belgianul **Nicolay**. Alte trei posturi — fundașul dreapta, mijlocașul dreapta și extremul stînga — au fost atribuite la limită. Pentru cel de fundaș dreapta brazilianul **Djalma Santos** este talonat de chilianul **Eyzaguirre**. Pentru postul de mijlocaș dreapta s-a oscilat între **Coluna** și **Masopust**. În cele din urmă, **Masopust** care, ca și **Coluna**, e un mijlocaș ofensiv, a fost trecut pe stînga. În sfîrșit, în postul de extrem stînga, în afara lui **Gento**, ales îndeosebi pentru experiența sa pe aripă, au mai primit voturi galezul **Cliff Jones**, olandezul **Moujlin**, francezul **Kopa** ș.a.

Menționăm că la ora apariției acestor rânduri lucrările de selecție sînt avansate, astfel încît ancheta revistei „Sport et vie” are mai mult o valoare documentară, ea reflectînd în bună măsură înclinațiile specialiștilor. Notăm, în același timp, posibilitatea unor „forfaituri”. Astfel, **Pelé**, care se consacră din ce în ce mai mult jocurilor clubului său — Santos — și mai ales celor importante, nu este nici pe departe o certitudine pentru meciul jubiliar al Centenarului; la fel, **Garrincha**.

PREZENTĂM TREI DINTRE JUCĂTORII PROBABILI AI „ECHIPEI LUMII”

MASOPUST

MASOPUST, JOSEF (Cehoslovacia), născut la 9 februarie 1931, la Praga. Clubul: Dukla Praga — 1,76 m, 54 kg. Anul trecut a fost ales jucătorul anului în Europa. Masopust este un jucător complet, are secrete în fotbal. Bun tehnician, clar tactician, el este mijlocașul cel mai ofensiv din Europa. În mare măsură datorită lui echipa cehă a ocupat un loc atât de bun în Chile. Este un gol în finala contra Braziliei.

RIVERA

RIVERA, GIANNI (Italia), născut la 18 august 1943, la Alessandria. Clubul: Milan A. C. — 1,75 m și 66 kg. La 20 de ani posedă un palmares impresionant: campion al Europei, învingător al Braziliei. Specialiștii îl consideră un succesor al lui Di Stefano, deși stilurile lor diferă. Grație lui Rivera fotbalul italian poate susține că marile vedete se nasc nu numai dincolo de ocean.

EUSEBIO

EUSEBIO, DA SILVA FERREIRA (Portugalia), născut în Mozambic, în anul 1943. Clubul: Benfica — 1,76 m și 73 kg. Supranumit „pențera neagră” sau „Pelé european”. Are aceleași driblinguri, aceleași puteri de improvizație, aceiași șut decisivi, dar nu are viteza și maturitatea lui Pelé. Și totuși, de pe acum are referințe mari. A jucat în meciul în care Benfica a învins Realul în finala C. C. E. 1962.

RAPID BUCUREȘTI

PENTRU
ALBUMUL

Vă prezentăm lotul feroviarilor bucureșteni, acasă în bătrâna potcoavă a Gluștilor. Să-l urmărim împreună pe cel 18 feroviar!

În picioare, de la stînga la dreapta: DAN COE, fundaș dreapta, 23 de ani, 1,83 m înălțime, 82 kg greutate; CONSTANTIN JAMAISCHI, mijlocas dreapta, 18 ani, 1,77 m, 75 kg; MARIN ANDREI, portar, 23 de ani, 1,80 m, 78 kg; ION MOTROC, stoper, 26 de ani, 1,76 m, 70 kg; AUGUSTIN TODOR, portar, 28 de ani, 1,82 m, 80 kg; ION LANGA, mijlocas stînga, 29 de

fundaș, 20 de ani, 1,77 m, 75 kg. Rîndul de jos: CONSTANTIN NĂSTURESCU, extrem dreapta, 21 de ani, 1,67 m, 64 kg; EMIL DUMITRIU, inter dreapta, 20 de ani, 1,73 m, 63 kg; ION IONESCU, centru înaltaș, 24 de ani, 1,73 m, 67 kg; NICOLAE GEORGESCU, inter stînga, 27 de ani, 1,74 m, 76 kg; VIOREL KRAUS, extrem stînga, 23 de ani, 1,76 m, 73 kg; CONSTANTIN DINU, centru înaltaș, 20 de ani, 1,66 m, 61 kg; TEOFIL CODREANU, extrem stînga, 22 de ani, 1,70 m, 66 kg; MARIO CONTARDO, mij-

CUPA CAMPIONILOR EUROPENI

ECHIPA DINAMO BUCUREȘTI a debutat cu succes în ediția 1963/64 a Cupei Campionilor Europeni, învingând și acasă (2-0), și la Jena (1-0) pe Motor, unsprezecelele campion al R. D. Germane.

Maniera în care dinamoviștii au obținut calificarea în turul următor al popularei competiții europene îi creditează pentru următoarele jocuri ce adversari redutabili pentru oricare din celelalte cincisprezece campioane rămase în întrecere.

BRAVO VOUĂ, DINAMOVIȘTILOR! ÎNTREGIND SUCCESUL DE LA BUCUREȘTI CU CEL DE LA JENA, AȚI ADĂUGAT PALMAREȘULUI VOȘTRU O VICTORIE INTERNAȚIONALĂ DE PRESTIGIU.

ÎN FOTOGRAFII:

① Unguroiu la balon, străjuit de trei apărători germani. În stânga — Varga (8), în dreapta — Petru Emil (5).

② Nunweiler III și Petru Emil îl asaltează pe Fritzsche. Nu e de mirare că dirijorul liniei de fund și cel al liniei de mijloc au fost și autorii golurilor.

③ Gol! 2—0!! Mingea șutată de Petru Emil (absent în fotografie) s-a „lipit“ de „păianjenul“ porții.

④ Petru Emil, unul din cei mai buni jucători ai noștri în partida de la București.

Foto: V. BAGEAC și T. CHIOREANU

RUGBI • RUGBI • RUGBI •

CAMPIONATUL COMEN

La ora cînd apar aceste rînduri campionatul este în plină desfășurare. Pasionante, etapele se scurg cu regularitate una după alta. Asistăm — spre satisfacția noastră — la dispute dirze și, de cele mai multe ori, frumoase. Se remarcă faptul că nivelul tehnic al jocului, desfășurat de majoritatea formațiilor de A, este în evidentă creștere. Crește tehnica individuală a jucătorilor, cresc implicit și posibilitățile lor în folosirea unor variate procedee tehnice și scheme tactice. Iată de ce consemnăm tot mai numeroase acțiuni spontane, pline de fantezie, care fac, în fond, farmecul jocului cu balonul oval și-i dau un caracter spectaculos, fără pereche.

Pînă acum statisticile au consemnat scurgerea a 15 etape. Să dăm, așadar, glas cifrelor...

S-au disputat 89 de partide (una — Știința Petroșeni—Progresul Buc.—fiind restantă). În care s-au marcat 1.232 de puncte, cu alte cuvinte o medie de 13,8 de fiecare întîlnire. Din această înălțuire de cifre să desprindem, acum, care este formația cu cea mai favorabilă situație. Reflectă clasamentul la zi această realitate? În linii mari da. Să cercetăm fruntea sa. Iată:

1. Steaua	15	14	1	0	236:	40	44
2. Dinamo	15	11	2	2	191:	62	39
3. Grivița roșie	15	10	3	2	213:	46	38
4. Progresul	14	8	3	3	114:	62	33
5. Știința Cluj	15	6	4	5	96:	96	31
6. Gloria	15	5	6	4	75:	69	31

Situația cea mai bună o are, desigur, liderul Steaua, echipa cu cel mai eficace atac (a înscris aproape 16 puncte de meci) și, în același timp, cea mai bună

apărare; a realizat cea mai mare diferență între punctele înscrise și cele primite: 196. Pe locul secund în ierarhia eficacității se situează XV-le Griviței: 167 de puncte diferență. Dinamo este pe locul al treilea (129). Urmează, în acest clasament neoficial, Progresul (52), Gloria (6) și Știința Cluj (0) (celelalte șase formații: C.S.M.S. Iași, Știința Petroșeni, Rulmentul Birlad, Unirea, Știința Timișoara și Farul Constanța — citate în ordinea clasamentului — au toate un golaveraj negativ).

În partea inferioară a clasamentului situația cea mai precară o are Farul cu un golaveraj negativ: 145 de puncte. O urmează Știința Timișoara cu —114. În schimb, Farul a înscris 48 de puncte, ceea ce n-au reușit atacurile lui C.S.M.S. Iași (locul 7 în clasament) și Știința Timișoara care nu au realizat decît 43 de puncte. Adică, nici 3 puncte de meci!

Și, acum, citeva cuvinte despre unele echipe și șansele lor în actuala ediție a campionatului (în ordinea clasamentului).

STEAUĂ. Are cea mai bună și echilibrată garnitură în campionat. Jocul său este mai matur comparativ cu anii precedenți, iar individualitățile (Penciu, Ionescu, Ciobănel, Mateescu ș.a.) sînt de primă mărime. Firește, prin poziția sa în clasament, deși nu a jucat încă nici cu Dinamo, nici cu Grivița roșie și nici cu Știința (la Cluj), păstrează prima șansă la titlul pe anul în curs.

DINAMO. De asemenea mai bine ca în anii trecuți. Echipa e în formă. Dirze și, rapiditatea, dezinvoltura și fantezia, apanaje ale tineretii sînt caracteristice acestei echipe. Se resimte însă, mai ales atunci cînd nu joacă Iordăchescu, lipsa unui conducător de joc. Tinerii, deși de mare talent, cum ar fi Nica, Rahtopol, Giugluc, Moromete ș.a., se pierd repede în situațiile

mai dificile, iar echipa nu mai dă randamentul scontat (vezi ultimul rezultat cu Grivița roșie: 0—3).

GRIVIȚA ROȘIE. O formație cu multă maturitate, stăpînire de sine, cu o înalțare combativă și o excelentă linie a treia (Moraru-Demian-Ilieșcu): Iată atîturile acestor echipe, care deși a pierdut unele puncte prețioase nu este încă înafara curselor pentru titlu, atîta timp cît nu și-a spus încă cuvîntul în partida cu Steaua.

PROGRESUL. O echipă redutabilă, dar cu un stil de joc cam învechit, care o împiedică să dea un randament și mai mare. Oricum, este bine situată pentru a încurca socotelile fruntașilor.

ȘTIINȚA CLUJ. Mereu cea mai bună formație din provincie. Mereu cu un joc agreabil și gata oricînd să producă surprize. Unele plăcute (victoria asupra Griviței roșii: 8—6), dar — din păcate — și altele neplăcute (înfrîngerea în fața Științei Timișoara, Științei Petroșeni etc.).

GLORIA. Joacă mai organizat ca în trecut, dar nu încă pe măsura așteptărilor. C.S.M.S. Iași, cu un stil și o concepție de joc în plină transformare, ȘTIINȚA PETROȘENI, care nu a regăsit cadența anilor trecuți, RULMENTUL BIRLAD, foarte bine pentru primul an în categoria A și redutabilă acasă, UNIREA, cu multă tinerete, dar, din păcate, fără experiență, ȘTIINȚA TIMIȘOARA, sub așteptări pentru lungul stagiului în categoria A și FARUL CONSTANȚA, insuficient de matură pentru prima categorie — toate acestea completează, într-o ordine destul de reală, clasamentul.

Și, pentru că — așa cum se știe — se apropie jocul extrem de important pentru rugbiul nostru cu Franța (15 decembrie, la Toulouse), să încercăm, pe baza comportării de pînă acum, a formei deci, să anticipăm viitorul XV al naționalei: PENCIU — CIOBĂNEL.

5

AT

WUSEK, NICA (Dinamo) sau RAHTOPOL, TEODORESCU sau DRAGOMIR — GIUGIUC sau CHIRIAC, MATEESCU sau STĂNESCU — MORARU, DEMIAN, ILIESCU sau ZLĂTOIANU — M. RUSU, V. RUSU — DROBOTĂ, IORDĂCHESCU sau CĂPUȘAN, IONESCU.

D. CALLIMACHI

● ÎN FOTOGRAFII:

① STEAUA—UNIREA 16-0. Fundașul Penciu a primit balonul de la colegul său de echipă Chiriac (dreapta) și s-a intercalat în atac.

② DINAMO—GLORIA 25-3. S-a organizat o grămadă lângă tușă. Balonul a fost talonat de dinamoviști (tricouri vărgate) și a ajuns în brațele aripei Dragomir, care a plecat la atac.

③ GRIVIȚA ROȘIE — ȘTIINȚA TIMIȘOARA 9-0. Un atac desfășurat al grivițenilor pe linia de treisferturi. Are balonul Oblemenco; în stînga lui Octav Rădulescu, iar în dreapta Wusek.

④ PROGRESUL—UNIREA 10-3. Tuțuiianu (Unirea) — fără opoziție — reușește să prindă cu ușurință balonul în margine.

⑤ ȘTIINȚA CLUJ — RULMENTUL BÎRLAD 14-5. Munteanu își deschide treisferturile sub protecția lui Sălăjan, Petreanu și Căliman (de la stînga la dreapta).

⑥ ȘTIINȚA CLUJ—RULMENTUL BÎRLAD 14-5. Atacă înaintarea studenților: Buzilă (cu balonul) susținut de Gebefügy.

Foto: V. BAGEAC și I. MICLEA — Cluj

6

ÎN CINSTEA ZILEI MINERULUI

Compenții secției de atletism a asociației sportive C.F.R. Petroșeni au organizat în cinstea Zilei Minerului o reușită demonstrație de alpinism în cheile Taia. La această demonstrație au asistat peste 400 de spectatori veniți din localitățile Lonea, Petrila și Petroșeni.

În fotografie, un rapel de la 80 m în traseul din Cheile Taia.

STACIU BĂLOI

CAMPIONATUL COOPERAȚIEI MEȘTEȘUGĂREȘTI LA VOLEI

Terenurile de volei din parcul sportiv Babeș-Bolyai din Cluj au găzduit întâlnirile etapei finale a campionatului de volei al cooperației meșteșugărești. Întrecerile finale, la care au participat patru echipe feminine și patru masculine, au fost câștigate de Voința București (antrenor Radu Constantinescu) la băieți și Covorul Sibiu (antrenor Nicolae Rotaru) la fete. O contribuție deosebită la buna desfășurare a competiției au avut oficiul de cultură fizică și sport al UCECOM-ului și asociația sportivă Voința Cluj. — Iată mai sus formația feminină Covorul Sibiu în timpul festivității de premiere.

PAUL RADVANYI
— CLUJ —

CAMPIONATELE REPUBLICANE DE VOLEI PENTRU JUNIORI

Brașovul a fost gazda turneelor finale ale campionatelor republicane de volei pentru juniori și junioare, ediția 1963. Aceste turnee s-au desfășurat la un nivel ridicat, sutele de spectatori urmărind jocuri viu disputate, unele încheiate cu mari surprize. Titlurile de campioni au revenit elevilor din Buzău (Gh. Mușat, P. Mocanu, I. Munteanu, N. Chirițoiu, A. Voinea, P. Alexandru, Gh. Lascu, M. Cazacu, P. Slatineanu, C. Comșa; antrenor: prof. Adrian Ionescu — foto 1) și elevilor din Piatra Neamț (E. Nemțeanu, L. Pascal, A. Ciobanu, A. Chirițescu, L. Bjolaa, G. Donici, M. Răuță, E. Haralagiu, A. Miron, A. Comaroiu; antrenor: prof. Maria Săvinescu — foto 2).

Text și foto: VICTOR SECĂREANU
— BRAȘOV —

DRUMETIE

Sinăieni întorc vizita cîmpinenilor. Iată, în ilustrație, o parte din cei peste 700 de oameni ai muncii sinăieni care, recent, au vizitat orașul Cîmpina.

NICOLAE D. NICOLAE

— Tovarășe arbitru, ori de cîte ori vreau să lau mingea mă îmbrînțește...
Desen de C. CIOSU — MOINEȘTI

POȘTA REDACȚIEI

SÎRBU MIHAI — BLAJ. 1) De data aceasta caricaturile ne-au părut mai puțin reușite. Așteptăm ceva mai bun. O recomandare: trimiteți-le executate în tuș. 2) La campionatele mondiale de fotbal din 1958, Franța a jucat împotriva Braziliei (campiona mondială) cu următoarea echipă: Abbes-Kaelbel, Jonquet, Lerond-Marcel, Penverne-Wisniewski, Fontaine, Kopa, Piantoni, Vincent. Vă reamintim scorul: 5-2 pentru brazilieni. 3) În 1964 reprezentativa noastră de fotbal va juca cu echipele Bulgariei, Italiei, R. D. Germane, Poloniei și Turciei. 4) Pentru a primi înaltul titlu de maestru emerit al sportului nu este suficient ca un jucător să facă parte dintr-o echipă care să fi cucerit „Cupa Campionilor Europeni”, „Cupa Cupelor” sau „Cupa Orașelor Tîrguri”.

ION RĂDULESCU — DEVA. 1) Revista „Sport” se adresează tuturor iubitorilor de sport, nu numai amatorilor de fotbal. Considerăm că spațiul rezervat fotbalului este suficient. 2) La ora actuală Cicerone Manolache, deși cu lipsuri în tehnica fotbalului, este socotit totuși printre cei mai buni centri atacanți din țară. Așteptăm din partea lui o confirmare în campionatul care a început.

ION MATEI — SINAIA. După cum ați putut vedea, am apreciat pozitiv fotografiile trimise de la mare. Una dintre ele a fost chiar reținută pentru concursul de fotografii.

CONSTANTIN FLORESCU — CARANSEBEȘ. 1) Dacă aveți de făcut propuneri interesante, vă puteți adresa, desigur, direct federației de fotbal. Iată adresa: Federația Română de Fotbal, str. Vasile Conta nr. 16, București. 2) Le puteți scrie fotbalistilor străini de care amintiți într-una din limbile cu o mai mare răspundere. Important este ca ei să vă răspundă...

NICU ȘERBAN — OLTENIȚA. 1) După cum am văzut în scrisoarea trimisă cunoașteți multe lucruri despre boxerul polonez Jerzy Pietrzykowski. Vă dăm și noi o informație: printre învingătorii săi se numără și renumitul pugilist maghiar Laszlo Papp, azi profesionist. 2) Henrich Dampc (Polonia) a cucerit la europenele de box de la Lucerna medalia de argint. El a fost învins în finală de către italianul Benvenuti. 3) În legătură cu abonamentul pe care doriți să-l faceți, adresați-vă unui oficiu de difuzare a presei. 4) Nu a fost încă stabilit orașul care va găzdui europenele de box din 1965.

VASILICI ILIEOPULOS — BUCUREȘTI. Pentru a vă putea răspunde în problema care vă interesează — neavînd adresa dv. — vă rugăm să treceți pe la redacție.

PIRAMIDELE din FLOREȘTI

Piramidele din Florești le-am văzut și le-am admirat la Cluj. De la Florești pînă la Cluj este o distanță pe care Barabaș ar parcurge-o în mai puțin de 10 minute. Bineînțeles, nu este vorba de niscaiva piramide levitate, ci de cu totul altceva. De piramide care conțin viață, tinerețe, vigoare și dragoste pentru sport.

„Arhitectul” piramidelor din Florești este un om între două vîrste, dar se ține admirabil și se bucură de multă atenție și autoritate. Numele său? Albin Morariu! Biografia sa? Campion național la gimnastică între anii 1926 și 1932. De două ori campion internațional la inele. Căpitanul echipei naționale de tenis de masă în perioada 1935-1940. Antrenor al echipei naționale de tenis de masă în 1936, cînd jucătorii noștri au ocupat locul II la campionatele mondiale de la Praga. În acea echipă printr-o componenți figura și Paneth, actualul antrenor emerit. Anul acesta, la 10 aprilie, lui Albin Morariu i-a fost decernat titlul de maestru emerit al sportului.

„Piramidele” erau în număr de două. Una-opt băieți, cealaltă-opt fete.

Spuneam mai sus că am admirat piramidele. Da, le-am admirat pentru maculatele costume (scoase parcă din cutie), pentru disciplină, pentru garanța și ușurința cu care executau exercițiile a căror dificultate nu putea trece neobservată.

— Tovarășe Albin Morariu, cu ce prilej ați organizat această demonstrație la Cluj?

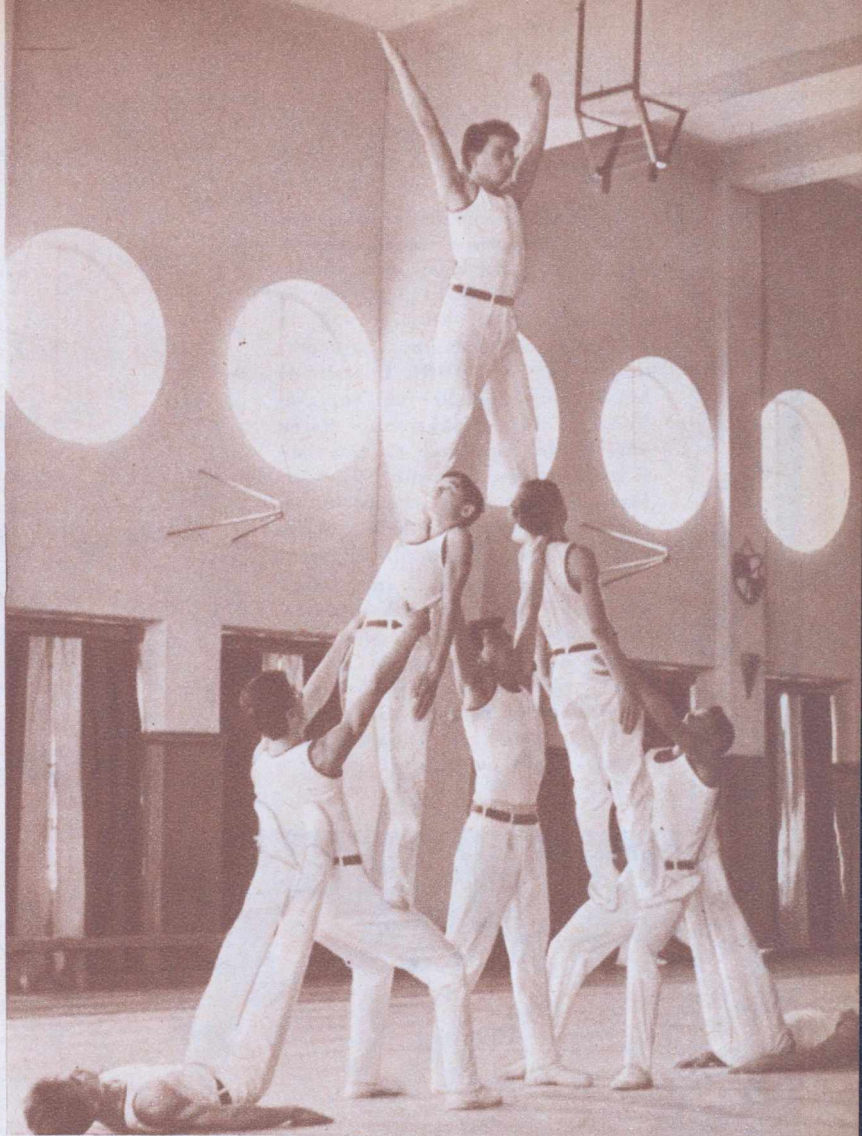
— Nu este o demonstrație. Fetele și băieții mei sînt în plin concurs și au ambiția să iasă primii!

— Despre ce întrecere este vorba?

— Despre marea competiție a tinereții — Spartachiada!

★

Am stat de vorbă, după aceea, pe indelete, cu maestrul emerit al sportului Albin Morariu, un devotat activist pe tărîmul mișcării de cultură fizică și sport. La cei 58 de ani ai săi, muncește neobosit pentru pătrunderea sportului cît mai adînc în mase, pentru descoperirea și pregătirea elementelor de valoare. El susține că bine ar fi dacă fiecare profesor de educație fizică din oraș și-ar alege cite o comună, în cadrul căreia să îndrume dezvoltarea sportului. În mase, afirmă el, valorile nu sînt ca floarea de colț. Valorile sînt puzderie, ca puzderia stelelor către care privești cu nesaț în nopțile de vară.

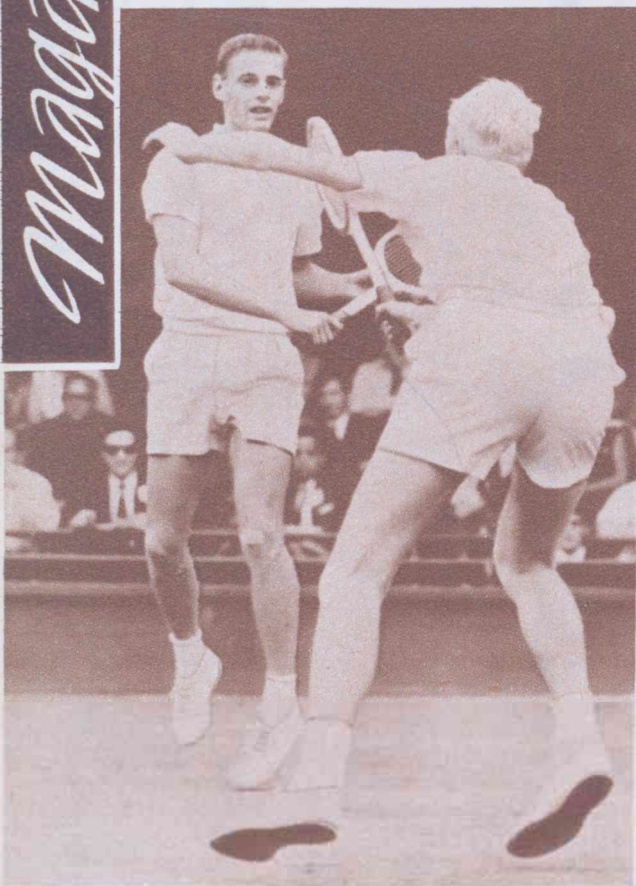
Text și foto:
HORIA CRISTEA

UNDE E POARTA?

În jocul Dinamo București — Farul (7-0) din prima etapă a campionatului, portarul constantănean Ghibănescu și înlocuitorul său din partea a doua, Manciuciu, au fost puși la grea încercare. Imaginea fotoreporterului nostru TUDOR CHIOREANU demonstrează clocvent suprasolicitearea lui Ghibănescu. Mereu hărțuit de înaintarea dinamovistă și mai ales de Unguroiu (9), Ghibănescu a fost nevoit să sară mereu în ajutorul apărării sale, foarte slab condusă de stoperul Tilvescu.

Dar, partea cea mai interesantă a imaginii noastre este absența porții cu plasă și prezența porții de intrare a stadionului, la „păianjenul” căreia a sărit Ghibănescu, sugerind parcă dorința lui de a ieși cit mai repede spre vestiar, pentru a pune capăt calvarului!

ADVERSITATE ILUZORIE

S-ar putea crede că cei doi tenismani joacă unul împotriva celuilalt. Doar fileul lipsește. Și totuși, cei doi sînt parteneri... Probabil că cuplul lor nu e sudat, deoarece lasă impresia că fac serimă cu rachetele. Este un aspect din meciul de dublu dintre cuplul suedez Schmidt (cu fața) + Lundquist și cel britanic Sangster + Wilson, din cadrul finalei zonei europene a Cupei Davis.

Foto: A.F.P. — Paris

OSCAR CEL PUTERNIC

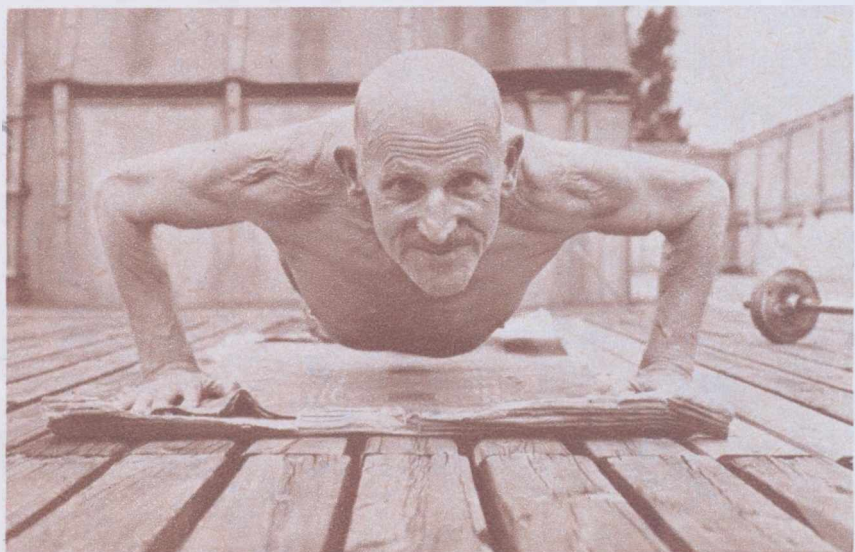
În fotografie, Oscar Grönberg, un suedez, fost bărbier, în ziua în care a împlinit 80 de ani. Desigur, vigoarea pe care o mai are (excită și acum stînd pe cap și 10-15 îndoiri de brațe din sprijin culcat, așa cum se vede) nu e inexplicabilă. Este vegetarian convins, a practicat toată viața exercițiile fizice, și de 56 de ani este membru al unui club sportiv care practică baia „la copcă”, adică iarna, cînd gheața este groasă. Inutil, credem, să adăugăm că nu fumează și nu consumă băuturi alcoolice...

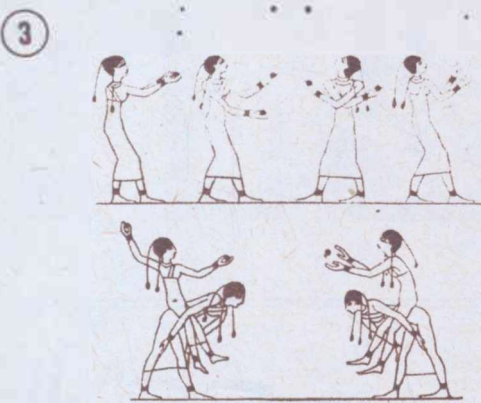
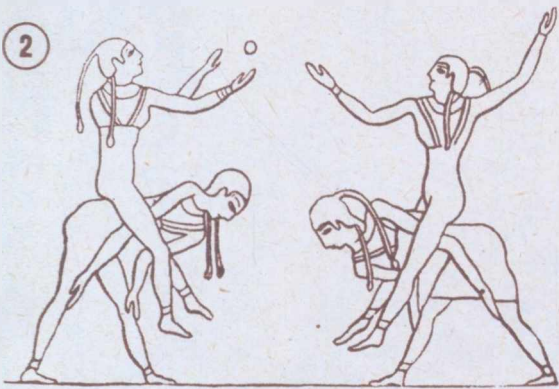
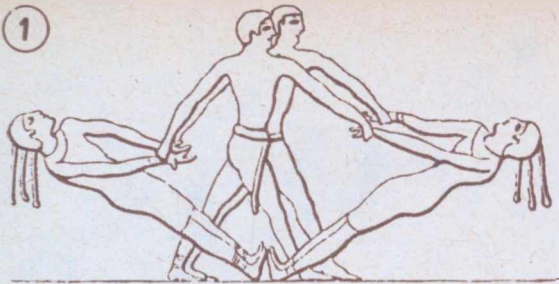
Foto: Pressens Bild — Stockholm

SINCRONIZARE

Studentii de la Institutul de cultură fizică din Leipzig (D.H.F.K.) și-au creat renumele de foarte buni specialiști în demonstrațiile de ansamblu. Uneori, aceste demonstrații cer adevărate performanțe de acrobatică, motiv pentru care sincronizarea mișcărilor constituie o problemă deosebit de dificilă. După cum dovedește înșă fotografia, munca asiduă, bine dirijată, duce la realizarea unei surprinzătoare simultaneității a mișcării.

Foto: Zentralbild — Berlin

DE-A LUNGUL VEACURILOR (XV)

Un alt exercițiu fizic care apare destul de des în desenele și picturile egiptene este asemănător cu unul pe care-l practică și în zilele noastre copiii (foto 1). El poate fi denumit foarte plastic „Morișca”. Probabil că cei doi tineri care țin de mâini două fete, într-o poziție oblică, se învîrteau, imitînd mișcarea unei moriști.

Jocurile cu mingea erau, de asemenea, foarte răspîndite. În foto 2 se poate vedea un joc care cerea multă îndeminare. Jucătorii stăteau călare pe spatele unui coechipier și jucau mingea, prin aruncare. În foto 3 se pot vedea și alte jocuri cu mingea, care însă ne permit să presupunem că predominau exercițiile de jonglerie, constînd de obicei din aruncarea mingilor în sus și din prinderea lor în diferite feluri. De remarcant că toți jucătorii au mai multe mingi.

(va urma)

ION TODAN
asistent I. C. F.

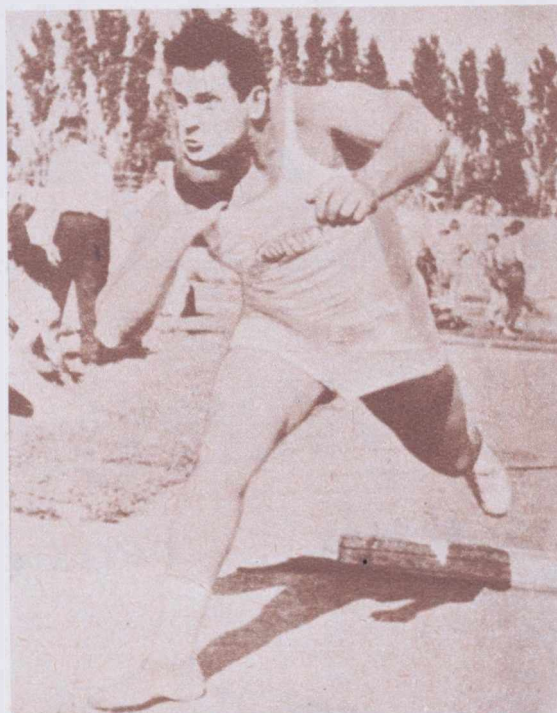
BASCHEȚ LA RIOI

La Rio de Janeiro au avut loc recent campionatele mondiale de baschet. Baschetbaliștii brazilieni au terminat neînvinși competiția, păstrîndu-și titlul de campioni ai lumii. În mistuna lor ei au fost însă considerabil ajutați de înflăcărații suporteri „cariocas”. În fotografia alăturată un aspect de la înfîlnirea Brazilia — U.R.S.S. (90—79), o partidă disputată într-o ambianță tipică sudamericană. De fiecare dată cînd baschetbaliștii sovietici intrau în posesia balonului, un nor de fum, provocat de explozia petardelor, acoperea terenul și ascundea coșul. Cam așa s-a jucat baschet la Rio.

Foto: „Sport et Vie” — Paris

ÎN LINIȘTE

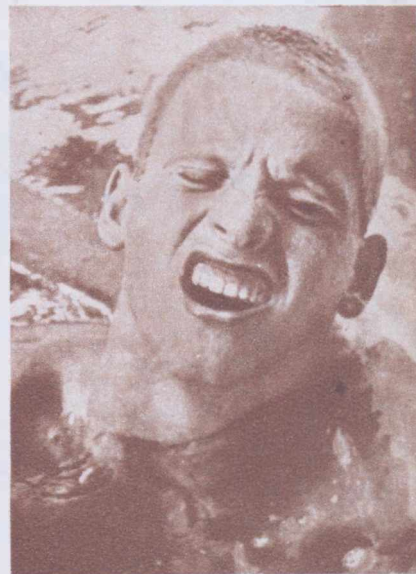
Popularul comic francez Fernandel are, desigur, o viață agitată și obositoare, avînd în vedere atît numărul mare de filme în care apare, cît și maniera lui de interpretare (despre care nu se poate spune în nici un caz că ar fi ...statică.) Fernandel a fost toată viața un adept al exercițiului fizic, dar vîrsta începe să-și spună cuvîntul. Ca atare, acum își axează timpul liber pe pescuit. Și, dacă ar fi să ne luăm după el, e un adevărat... performer!

CÎȚIVA CENTIMETRI...

Recordmanul R. P. Ungare la aruncarea greutății, Vilmoș Varju (în fotografie) a obținut în acest sezon rezultate remarcabile, la loc de cinste situîndu-se recordul său de 19,42 m, care-l apropie sensibil de recordul european al britanicului Arthur Rowe (19,59 m). Progresele înregistrate în ultima vreme îi dau însă și o opțiune serioasă asupra unei medalii olimpice la Tokio.

Foto: „Képes sport” — Budapesta

SCHOLLANDER LA TOKIO

Don Schollander, un tînăr înotător american, în vîrstă de 17 ani, a produs în acest sezon o adevărată senzație, realizînd la Tokio un excepțional record al lumii: a înotat 200 m liber în 1:58,5! Este pentru prima dată în lume cînd un înotător coboară sub 2 minute pe 200 m.

DIN ZBOR

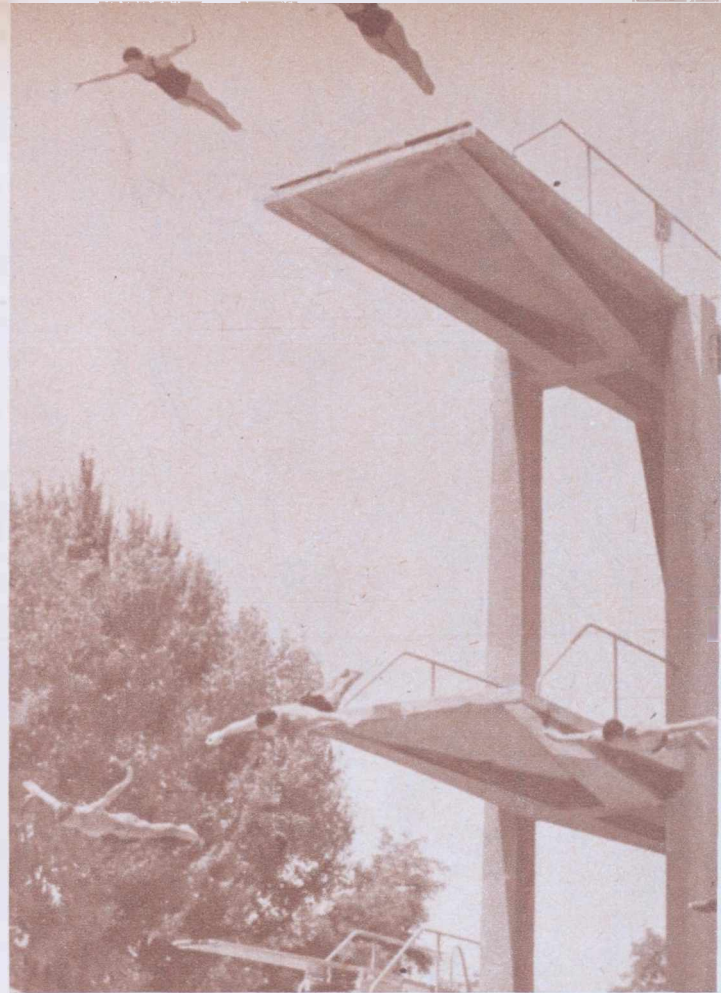
— Zece!

Se dau oare note? Și, dacă se dau, de ce înainte de săritură? Ia să vedem despre ce e vorba!

Nu, nu erau note. Antrenamentul lotului de sărituri în apă presupune însă o ordine desăvârșită, iar antrenorul strigă, prescurtat convențional, de unde se sare: „Zece!” — turnul de 10 metri, „Cinci!” — platforma de la 5 metri, „Trei!” — trambulina de la 3 metri. (Dacă ar fi strigat „trei!”, nu ne-am fi gândit nici un moment la notă, dar susamintitul „zece!” era destul de aproape de... aprecierea noastră). De fapt însă, era vorba de semnalul antrenorului...

Da! Săritorii noștri merg pe un drum bun și performanțele par mai aproape ca oricând. Norma olimpică, stimulent prețios, a pus în valoare conștiințiozitatea, perseverența și disciplina sportivilor, ca și competența și deosebitul tact pedagogic al antrenorilor — atît unele cît și celelalte evidente oricui ar urmări un antrenament de al lor. Lotul olimpic este compus din Mora Miess, Melania Trăistaru, Gheorghe Banu, Pantelimon Decuseară, Ion Ganea și Gheorghe Baican, iar antrenamentele sînt conduse de Norbert Hatzag (antrenor principal) și Artur Horacek.

În așteptarea unor rezultate din ce în ce mai bune, în special într-o companie de certă valoare internațională, pregătirile intense continuă. În fotografie, un salt în grup efectuat de o parte dintre componenții lotului special pentru cititorii revistei noastre.

Elegante PRECISE MODERNE ceasurile

Signal

Vesna

UMF-Rukla

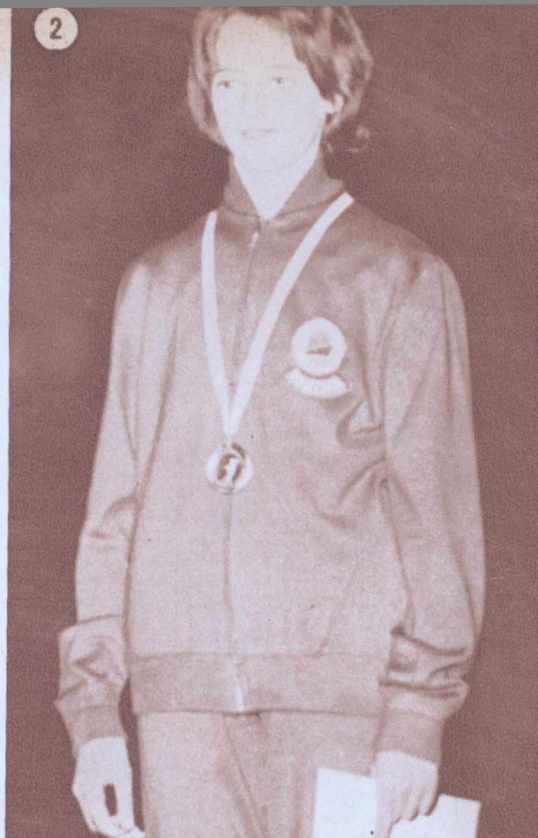
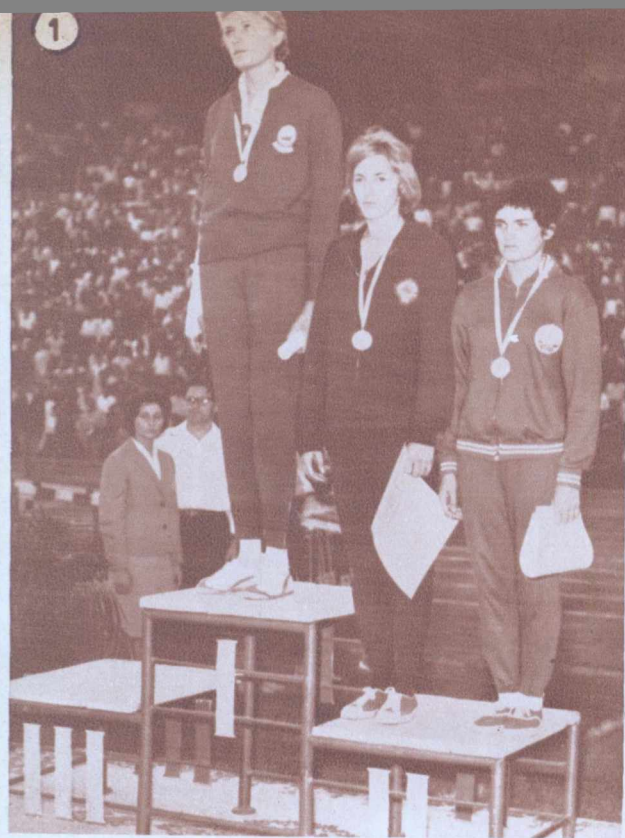
Rodina

Mir

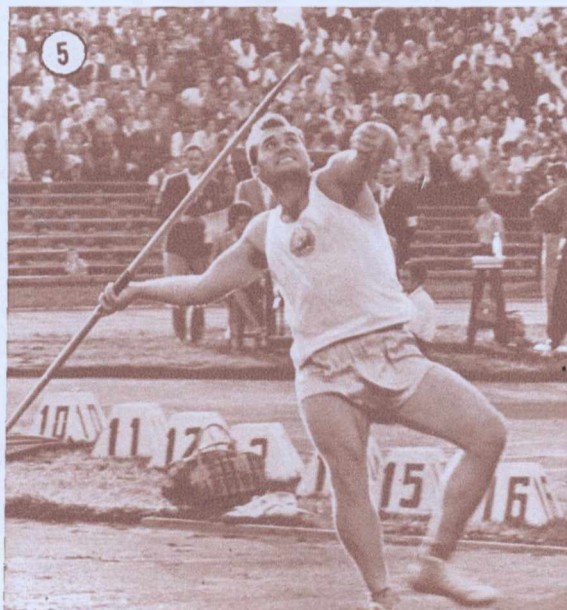
Almaz

Volga

Barra

ATLEȚII ROMÎNI

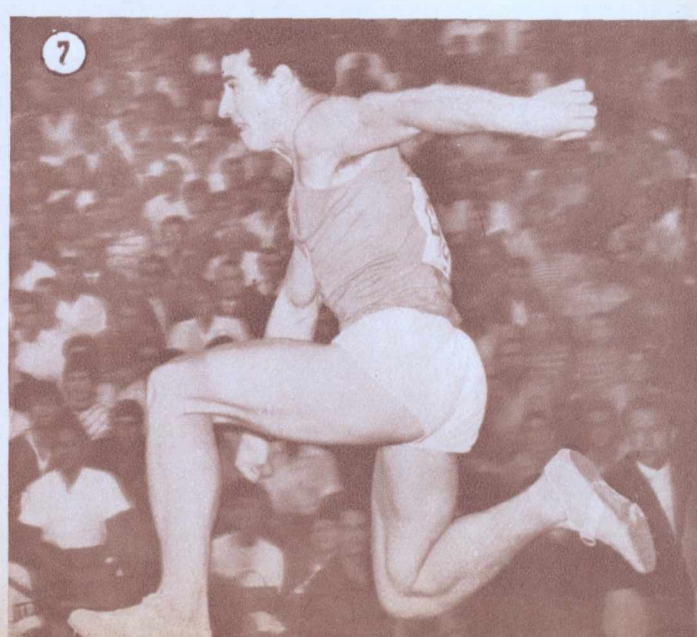
Victoriile clare repurtate de echipele române, în urmă cu câteva săptămîni, în întîlnirile cu formațiile bulgare și iugoslave, le recomandau ca principale favorite la întrecerile ediției a XXII-a a Jocurilor Balcanice, desfășurate pe același stadion, de la Sofia.

De data aceasta însă, echipele noastre au avut o comportare slabă, pierzînd titlurile de campioane balcanice cucerite în urmă cu un an la Ankara. Cu toate acestea, unii dintre atleții romîni au avut o evoluție frumoasă, cîștigînd medalia de aur în probele respective. Din păcate însă, numărul lor a fost prea mic...

În fotografiile alăturate, iată pe cîțiva dintre campioni balcanici ai anului 1963. Lolanda Balaș (foto 1), deși cu mina dreaptă fracturată, a obținut o victorie facilă, sărînd 1,80 m, după care a și renunțat să mai încerce. Vlădica Vișcopoleanu (foto 2) a cîștigat primul său titlu de campioană balcanică, sărînd 6,08 m la lungime. Ștefan Mihalț (foto 3), cu un finis impresionant, și-a adjudecat victoria în proba de 800 m, iar Andrei Barabaș (foto 4) pe cea de la 1.500 m. Gheorghe Popescu (foto 5), în ultima aruncare din concurs, a obținut un rezultat de 77,60 m, cîștigînd astfel, pentru a doua oară consecutiv, titlul de campion balcanic la aruncarea suliței. Ila Manoiu (foto 6), cu 53,00 m, a stabilit un nou record balcanic la aruncarea discului, cîștigînd pentru a cincea oară medalia de aur la Jocurile Balcanice. Sportivul bulgar Stolkovski (foto 7) a fost considerat cel mai bun atlet al Jocurilor, pentru rezultatul său de 16,15 m, cu care a cîștigat proba de triplu salt.

R. VILARA

LA JOCURILE BALCANICE

SPRE TINTA...

Mircea Iliescu, impetuosul și rapidul înaintas al Griviței Roșii, a pătruns în terenul de țintă al studenților timișoreni și va înscris din zbor prima încercare pentru echipa sa (Grivița Roșie — Știința Timișoara 9-0). Prin hotărârea sa, el anunță parcă și victoria asupra lui Dinamo: 3-0.

Foto: V. BAGEAC

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, raionul 30 Decembrie — București. Telefone: 11.10.05, 11.91.13. Abonamentele se fac la toate oficiile poștale și în întreprinderi și instituții prin difuzorii voluntari. Costul abonamentului: 3 luni — 15 lei; 6 luni — 30 de lei; 1 an — 60 de lei.